

1. Marjasuon pohjoispuolisko, Kempele

Marjasuon pohjoisosassa on luonnoiltaan ja luontoarvojen kannalta hyvin samantapainen kuin sen pohjoispuolella sijaitseva Haukkasuon: Marjasuon N-osakin muodostuu rahkakeitaista, ja lounaisosassa, vedenpurkausalueen tienoolla, esiintyy puustoista luhtaa, joka täällä on lähinnä pensastoista (*Salix cinerea* -hybridi, TU) koivuluhtaa (Haukkasuolla pensastoista harmaaleppäluhtaa). Lähistöllä on lisäksi vähäinen noro. Suon käyttömerkitys Kempeleen Honkasen taajaman lähellä on suuri: juuri missään muualla kuin täällä ei Pohjois-Pohjanmaan suo inventoinneissa ole havaittu ihmistä kävelemässä keskellä suota. Jäkälikköiseltä Kirkkokankaalta on edustava maisema suon itäosan puuttomalle rahkakeitaalle. Haukkasuon tapaan tupasvilla on alueella runsas, suursaroista *Carex rostrata*, sen sijaan täällä alueella tietyssä määrin aapasuolaji tupasluikka ei nuorehkolla suolla (noin 33 m mpy) pistä silmään, vaikka kalvasrahkasammalta vähän esiintyykin.

Suo on rajattu keskellä kulkevaa lähes umpeenkasvanutta ojaa myöten. Karu suo on säilynyt lähes vailla huomattavia kuivahtamisia ojitettujen reuna-alueiden ulkopuolella. Luonnontilaluokka 3 (2).

2. Marjasuon eteläpuolisko, Kempele

Marjasuon eteläpuoliskon merkittävimmät piirteet luontoarvojen kannalta liittyvät suosukessioon, suomorfologiaan, lajistoon ja kasvivyhdyskuntiin: (1) Marjasuon S-puolisko kuuluu aiemmin varsin tuntemattomana osana yhtenäiseen, edustavaan, portaittain nousevaan hiekkamaaperän aapasuosuosukessiosarjaan Kempeleen kunnan alueella: Keinonsuo 21-28 m mpy, Marjasuon suuri eteläosa 32-36 m mpy ja Järvisuo 34-38 m mpy. (2) Marjasuon eteläpuoliskon alueella tulee ensi kertaa Hailuodosta lähtevällä hiekkamaan suosukessiosarjalla esiin ilmakuvassa selvästi näkyvää aapasuon rimpi-jännerakennettä noin 34 m:n tasolla merenpinnasta. Hiekkamaiden aapasuosuosukessiosarjoissa jänteisyys kehittyy heikommin/ hitaammin kuin moreenimaiden vastaavissa sarjoissa (Rehell & Heikkilä 2009). Selvemmin ja isommalla alalla rimpi-jännerakenne tulee esiin Järvisuolla (36 m mpy). (3) Marjasuon eteläosan uhanalaislajisto on rantavallisoiden olosuhteissa edustava: valtakunnallisesti uhanalaisen suopunakämmekän (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*) lisäksi tavattiin uhanalaislajeista mesotrofisille aapasuorimmille tyypilliset vaaleasara (*Carex livida*) ja rimpivihvilä (*Juncus stygius*), suursaraisilla suoaloilla esiintyvä *Sphagnum aongstroemii* sekä lettonevoille ja tihkupinnoille tyypilliset kultasirppisammal (*Loeskyppnum badium*) ja punakuirisammal eli punasirppisammal (*Warnstorfia sarmentosa*). Luontoarvolajeista (Sammaltyöryhmä 2011) tavattiin pohjanrahkasammal (*Sphagnum subfulvum*) ja lamparerahkasammal (*Sphagnum platyphyllum*). (4) Säännöllisesti pienialaisena esiintyvää (Ruuhijärvi 1960), alueellisesti äärimmäisen uhanalaista (CR-luokka) *Loeskyppnum badium* lettonevaa (BrLN) tavattiin viettävällä suolalla juottimaisessa kohdassa 4 neliömetrin ala inventointialueen eteläkulmalla alueella (On huomattava, että tämä kohta on alkuperäisen keltaisen karttarajauksen ulkopuolella kapeassa suolahdessa Illinkahlottimesta 300 m pohjoiseen).

Suon korkeimmalla sijaitsevat kohdat ovat etelässä Illinkahlottimessa, täällä on myös viettävän alustan sararämeen keskellä *Loeskyppnum badium* lettonevakohta, jonka kenttäkerrosrajastoon kuuluvat *Trichophorum cespitosum* (valtalaji), *Equisetum fluviatile*, *Carex rostrata*, *Carex limosa* ja pohjakerrosrajastoon selvän valtalajin (*Loeskyppnum badium*) ohella *Sphagnum subsecundum* ja *Warnstorfia sarmentosa*. *Warnstorfia sarmentosan* esiintyminen täällä tyypillä Marjasuolla on huomionarvoista sen vuoksi, että laji on yleensä tälle lettonevatyyppille hyvin luonteenomainen (Ruuhijärvi 1960, Laitinen et al. 2011), mutta tämän inventoinnin yhteydessä sitä on harvoin tavattu Pohjois-Pohjanmaan rannikkoalueen *Loeskyppnum badium* lettonevalaikuilta. Marjasuon eteläkokonaisuuden alueella esiintyvä rimpi-jännerakenne sijaitsee lähellä alueen pohjoisosaa.

Rimpi-jännekohdasta kohti Keinonkenttää sijaitsevilla jänteettömillä rimpialueilla (ranvavalleja vasten) on edustavia mesotrofisia *Carex livida* rimpitä, joita esiintyy ehkä vielä runsaammin portaittain noin 5 – 15 alempana sijaitsevalla viereisellä Keinonsuolla. Pääosa suosta on oligotrofista. Kempeleen Mourunkijärven alueella nähtiin inventoinnin aikana viitta 'Marjakammi', joka mitä ilmeisimmin sijaitsee jossakin Marjasuon eteläpuoliskon alueella – kömmänää ei nyt päästy näkemään.

Pääosa suosta on ojittamatonta, myös reunat. Vähäiset ojitukset eivät juuri ole kuivattaneet ojitusten ulkopuolella merkittävästi. Luonnontilaluokka 4.